

Neohlížej se zpět!

Jednou z nejnebezpečnějších pastí, do které můžeme snadno upadnout, je setrvávat v hněvivém vztahu s někým, kdo nám ublížil. Nám lidem je přirozené, že neradi odpouštíme těm, kteří nás zranili. Každé zranění totiž působí bolest a všichni ze zkušenosti víme, že bolest na duši přetrvává déle než bolest těla.

Rána na těle se většinou zahojí tak, že na ni po nějaké době zapomeneme, a pokud nám po ní zůstane jizva, tak tu časem ani nevnímáme. Snad je to tak proto, že na většině drobných zranění máme i svůj podíl viny.

Jiné je to ovšem u zranění duše. Tam si vlastní podíl viny většinou nepřipouštíme a jejich vznik a průběh si v mysli znovu a znovu promítáme. Přitom nám vůbec nevádí, že působíme bolest jenom sobě, protože tak ránu jitříme a ona dále hnisá.

Myslím, že apoštol Pavel by nám v takovém případě dal stejné napomenutí, jaké jsme slýchali ve škole od učitelů, když jsme někdy při vyučování nedávali pozor: „Dívej se dopředu, na tabuli a neohlížej se zpět!“ On sám se v životě řídil stejnou zásadou. Věřícím do Filip napsal, že zapomíná na všechno, co je za ním a upírá se jen k tomu, co je před ním. (Fp 3,13)

V přátelských, příbuzenských a dokonce i v manželských vztazích, které trvají třicet, čtyřicet nebo i padesát let, se vyskytne mnoho příležitostí, aby si lidé navzájem způsobili bolest. Nezapomínejme, že pro nás křesťany je každá taková situace příležitostí k odpuštění, kterým dáváme možnost Bohu, aby i on odpouštěl nám.

Jiří Drejnar